

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه

۰۴ جنوری ۲۰۲۳

یونس نگاه

غده تی تی پی به ترکیدن رسیده است

سال گذشته تلاش‌های پاکستان برای ترغیب تحریک طالبان پاکستان به مذاکره ناکام شد و «امارت طالبان» در کابل و قندهار نیز نتوانست و یا نخواست در یافتن راه‌حل مسالمت‌آمیز کمکی کند. مقام‌های نظامی و استخباراتی پاکستان در ماه‌های نخست برگشت طالبان به قدرت، با اطمینان از همکاری طالبان افغانستان سخن می‌گفتند و برای مردم آن کشور «پیروزی» تسخیر کابل را دستاورد تاریخی تبلیغ می‌کردند. گفته می‌شد که با نصب حکومت طالبانی در کابل، زمان آرامش و توسعه اقتصادی در پاکستان آغاز می‌شود و مسایل تروریسم و جدائی‌طلبی در آن کشور که گویا حاصل توطئه هند و دولت ضدطالبانی افغانستان بوده است، به پایان می‌رسد. اما در سال ۲۰۲۲ این تبلیغات دروغ ثابت شد و دیدیم که تروریسم و جدائی‌طلبی ریشه‌های عمیق در مشکلات داخلی پاکستان دارد و نقش اردو و استخبارات این کشور در ترویج تروریسم بسیار برجسته‌تر از حریفان و «دشمنانش» بوده است. حاکمان پاکستان از تروریسم چون متاع سیاسی بهره برده و آن را برای توجیه انحصار قدرت در داخل پاکستان و گرفتن کمک‌های مالی از غرب استفاده کرده‌اند.

سیاست پاکستان نسبت به مناطق قبایلی هنوز پیرو سیاست بریتانیای کبیر بوده و میلیون‌ها انسان آن سرزمین را در بلاتکلیفی و محرومیت نگه داشته است. از زمان ایجاد پاکستان، این مناطق در ظاهر خودمختار ولی در عمل منزوی نگه داشته شده و از حداقل‌های حقوق شهروندی، آبادی و خدمات محروم بوده‌اند. ادغام آن به ایالت خیبرپختونخوا در سال ۲۰۱۸ نیز تحولی در زندگی مردم آن مناطق به وجود نیاورده است. در سال‌هایی که پاکستان مجری پروژه جهاد بود و برای جنگ در افغانستان مبالغ هنگفت را از امریکا و متحدانش دریافت می‌کرد، این مناطق به پناهگاه، آموزشگاه و محل رفت‌وآمد خطرناکترین عناصر جهادی بدل شده بود و هزاران تن از باشندگان آن در جنگ افغانستان شرکت جسته و با افکار تندروانه جهادی آشنا شدند. بیت‌الله محسود، بنیان‌گذار تحریک طالبان پاکستان و جانشینان او همه در جنگ افغانستان آموزش دیده و با رهبران و قوماندان‌های جهادی و طالبان افغانستان و نیز جهادیان عرب و آسیای میانه

روابط نزدیک داشته‌اند. نارضایتی تاریخی ساکنان مناطق قبیایلی و خیبرپختون‌خوا با تندروی جهادی گره خورده و اکنون به چالشی حیاتی برای پاکستان بدل شده است.

به‌تازگی طالبان پاکستان اعضای کابینه امارت خود را برای مناطق شمال‌غربی پاکستان اعلام کرده و هرگونه مذاکره با دولت و اردوی آن کشور را مشروط به استقلال مناطق قبیایلی دانسته‌اند. در واکنش به تحرکات طالبان پاکستان، اردو و اداره ملکی آن کشور نیز برای برخورد نظامی اعلام آمادگی کرده‌اند. این بار نیز مقام‌های پاکستان به جای جست‌وجوی راه حل بنیادی و بازنگری سیاست‌های تروریست‌پرور و جنگ‌افروزش، به زور نظامی و تبلیغات سیاسی توسل جسته و اعلام کرده‌اند که با حمله بر مراکز تربیت و کمپ‌های طالبان در خاک افغانستان مشکل را حل خواهد کرد. در گذشته نیز مناطقی در افغانستان بمباران شده و عملیات‌های تمام‌عیار و خون‌باری در سراسر مناطق قبیایلی به اجراء درآمده بود، اما جز آن‌که ده‌ها هزار تن قربانی، صدها هزار تن آواره و شهرها و روستاهای بسیاری به خاک و خون کشیده شد، نتیجه‌ای نداشته است. در واقع آن عملیات‌ها نارضایتی محلی را افزایش داده و به تقویت تروریسم کمک کرده است. پیروزی تروریستان «خوب» در افغانستان نیز خلاف انتظار پاکستان به آتش جنگ و تروریسم در آن کشور دامن زده است.

امید نمی‌رود که حاکمان پاکستان این بار نیز تدبیری روی دست گیرند که به کاهش خشونت و تروریسم یاری رساند. غده‌تی‌تی‌پی به پختگی رسیده و ممکن است در آینده نزدیک بترکد و دامن مردم پاکستان و افغانستان را بسیار بیشتر از اکنون چرکین و خون‌آلود کند.